

Тому Уряду життєво необхідно якнайшвидше розробити і впровадити систему обґрунтованих дієвих заходів по відновленню фінансово-економічної безпеки України.

Список використаних інформаційних джерел

1. Уніковська Т. Нова економічна стратегія України // Дзеркало тижня: інформаційно-аналітичний тижневик. – 2017. – 25 лютого, – №7 (303). – С. 7.
2. Електронний ресурс: Всесвітній банк. <https://data.worldbank.org>
3. Європейський союз – історія успіху // Діловий вісник. – 2015. – №12(259) – 2016. – №1 (260). – С. 17.
4. Геєць В.М. Особливості взаємозв'язку економічних і політичних передумов реконструктивного розвитку України // Економіка України. – 2016. – №12 (661). – С. 3-21.

УДК 336:378

Попович Л.О.
аспірант

*Університет державної фіскальної служби України
м. Ірпінь, Україна*

**ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ ФІНАНСУВАННЯ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ
ОСВІТИ В УКРАЇНІ**

На сьогодні функціонування закладів вищої освіти в Україні не можливе без ефективного та своєчасного фінансування. Саме тому одним з найбільш актуальних завдань є пошук нових більш дієвих інструментів ефективного планування та фінансування навчальних закладів.

На нашу думку, найбільш перспективним та пріоритетним напрямком для інвестування у заклади вищої освіти може бути реалізація державно-приватного партнерства (далі – ДПП). Пропонуємо застосування механізму ДПП інвестування у заклади вищої освіти на основі контракту життєвого циклу, де в якості державного партнера виступатиме Міністерство освіти і науки України.

Таким чином, з метою реалізації контракту життєвого циклу (далі – КЖЦ) застосовується наступна покрокова управлінська модель фінансування закладу вищої освіти (рис. 1.).

Із рис. 1 бачимо, що в заданій моделі першим етапом є замовлення робіт з відновлення об'єкта, яке йде виключно, в нашому випадку, від держави. Фінансування йде від кредитора до виконавця і акціонерів. В свою чергу виконавець проводить відповідні роботи і передає його на обслуговування до приватного партнера. Експлуатація та утримання даного сервісу відбувається державою, в особі Міністерства освіти і науки України спільно з приватним партнером.

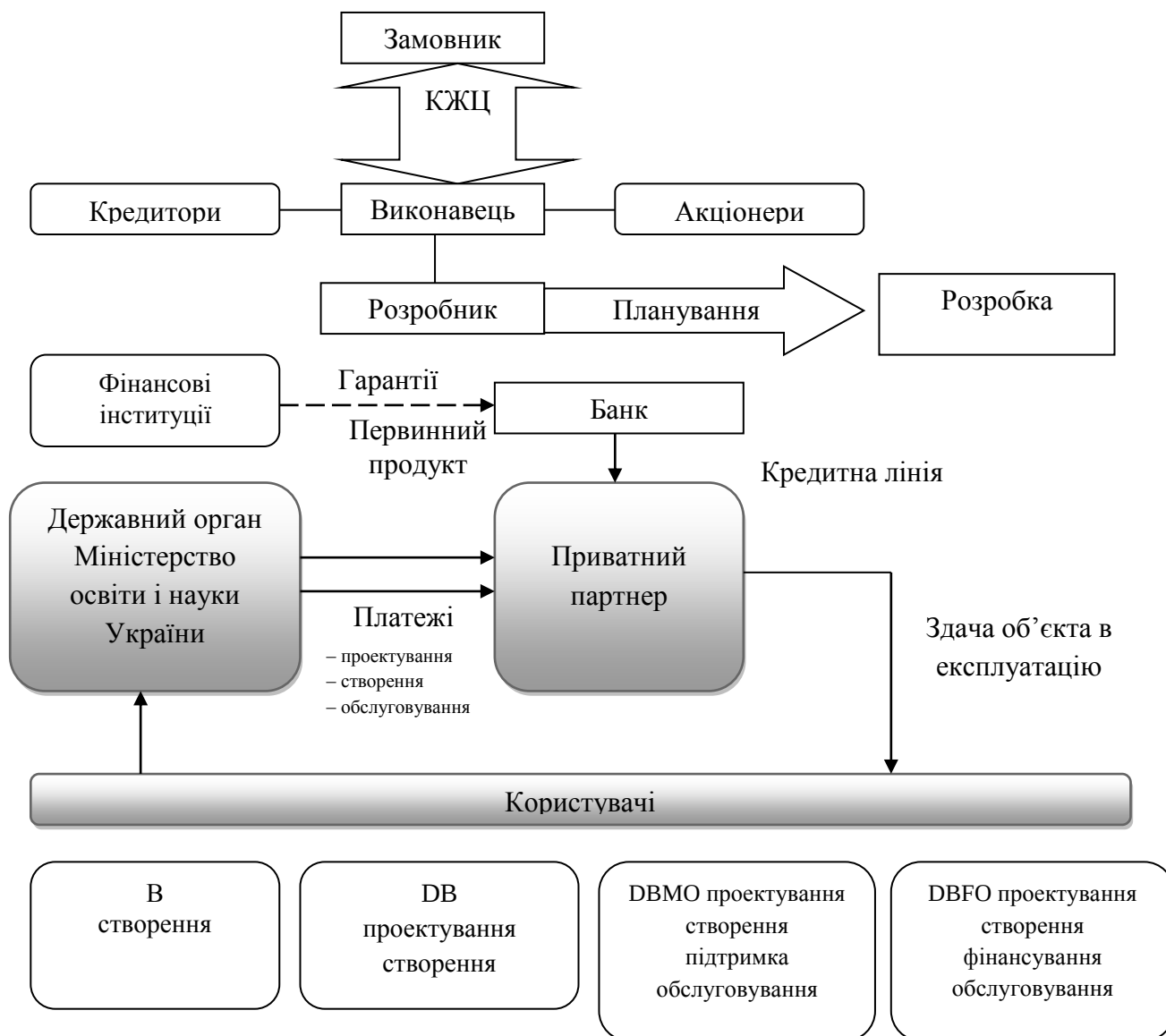

Рис. 1. Модель і форми реалізації ДПП-проекту фінансування закладів вищої освіти в Україні

Джерело: власна розробка автора

Ще одним напрямком фінансування закладів вищої освіти є програмно-цільовий метод. Варто відмітити, що програмно-цільовий метод планування – сукупність прийомів і способів погодження цілей, планових позицій, оптимізації планових рішень з ресурсами за допомогою цільової програми або проекту. При цьому розробка плану або проекту полягає у побудові «дерева цілей» і «дерева заходів», що відображають поетапні елементи шляху та засобів досягнення головної мети, у визначенні ресурсів з урахуванням встановлених обмежень для діяльності організації [1, с.5-7]. Варіанти програм можуть бути різними, а порівняння альтернативних шляхів вирішення проблеми за обраним критерієм оцінки дозволяє обрати найкращих серед інших [2, с. 444].

Застосування програмно-цільового методу у бюджетному проектуванні фінансування та інвестування закладів вищої освіти сприятиме вирішенню наступних завдань [3, с. 39]:

- забезпечення прозорості бюджетного процесу;
- уможливлення справедливої і обґрунтованої оцінки діяльності учасників бюджетного процесу (Міністерства, управлінь освіти, освітніх закладів) щодо досягнення поставлених цілей та виконання завдань;
- упорядкування організації діяльності розпорядників бюджетних коштів щодо формування й виконання бюджетних програм;
- підвищення якості підготовки бюджетних документів.

Планування за програмно-цільовим методом передбачає визначення показників «від зворотного»: спочатку обґрунтовується певний результат (ціль), який має бути досягнутий, а згодом визначаються ресурси, необхідні для досягнення вказаного результату. При цьому джерела (бюджет, кошти приватних інвесторів, тощо) і обсяг фінансових ресурсів мають бути ретельно обґрунтовані [4, с. 273-291].

За твердженням І. Чугунова та І. Запатріної, застосування програмно-цільового підходу в бюджетному процесі передбачає розробку кількісних і якісних показників результативності – критеріїв оцінки й аналізу бюджетних програм щодо обсягів витрат, досягнення необхідних результатів, рівня ефективності і якості, які характеризують виконання програми та допомагають оцінити використання бюджетних коштів [5].

Одним із найважливіших етапів програмно-цільового методу бюджетного проектування є визначення та оцінка показників результативності програм. Реально розраховані показники виконання програм дають змогу оцінити віддачу від використання бюджетних коштів, економічність (співвідношення результатів та витрат), визначити, чи за цільовим призначенням були витрачені бюджетні кошти, чи програми досягають поставленої мети [6].

Отже, використання державно-приватного партнерства та програмно-цільового методу бюджетного проектування фінансування закладів вищої освіти сприятиме ефективному вирішенню таких завдань, як забезпечення більшої прозорості бюджетного процесу в частині фінансування видатків на освіту та вдосконалення здійснення справедливої та обґрунтованої оцінки показників результативності державних програм.

Список використаних інформаційних джерел

1. Геєць В.М. Державні цільові програми та упорядкування програмного процесу в бюджетній сфері [монографія] /В.М. Геєць, В.П. Александрова, О.І. Амоша та ін. / за ред. акад. НАН України В.М. Гейця. – К.: Наукова думка; Ін-т економіки та прогнозування НАН України, 2008. – 383 с.

2. Румянцева Е.Е. Новая экономическая энциклопедия. 3-е изд. / Е.Е.Румянцева. – М.: Инфра-М, 2008. – 826 с.

3. Левицька С.О. Впровадження програмно-цільового методу формування бюджетів / С.О. Левицька // Фінанси України. – 2004. – № 6. – С. 38-45.

4. Економічні аспекти проблем розвитку вищої освіти в Україні [монографія] / за ред. чл.-кор. НАПН України, д.е.н., проф. І.М. Грищенка. – Хмельницький: ХНУ, 2010. – 478 с.

5. Чугунов І.Я. Розвиток програмно-цільового методу планування бюджету / І.Я.Чугунов, І.В.Запатріна // Фінанси України. – 2008. – № 5. – С. 3-14.

6. Михайленко С.В. Показники оцінки обґрунтованості проектів бюджетів / С.В. Михайленко // Актуальні проблеми економіки. – 2010. № 4. – С. 219-227.

УДК 332.122.62

Розмислов О.М.

к.е.н, доцент

доцент кафедри обліку і аудиту

Східноукраїнський національний університет ім. В. Даля

м. Сєвєродонецьк, Україна

Розмислова К.О.

студентка 3-го курсу напрямку «Фінанси і кредит»

Східноукраїнський національний університет ім. В. Даля

м. Сєвєродонецьк, Україна

ВПЛИВ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ НА РІВЕНЬ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ РЕГІОНІВ

Існуючі форми взаємозв'язків центральної і регіональної влади дозволяють розглянути кілька відмінних варіантів теоретичної моделі рівноважних значень витрат, кредиторської заборгованості та фінансової допомоги в моделях при формуванні бюджетної політики в умовах реалізації норм Закону України «Про місцеве самоврядування України» [1].

В світовій практиці місцевого самоврядування розглядають модель, в якій передбачається, що функція максимізації суспільного добробуту збігається з функцією корисності репрезентативного споживача, при цьому максимізація здійснюється при загальному бюджетному обмеженні - сумарні витрати державного і регіональних бюджетів не перевищують суми доходів державного і регіональних бюджетів і приросту кредиторської заборгованості регіональних бюджетів за період. З органами місцевого самоврядування виявляється, що починаючи з сільських рад, ми маємо юридичні особи, у яких відповідно до законами України немає повноважень від людей, інтереси яких вони представляють. І вся система законодавчої і виконавчої влади знаходиться «в повітрі» і не має реального зворотного зв'язку від людей до держслужбовців [2].

Умови першого порядку в такій моделі є умови рівності граничної корисності від збільшення державних витрат, від збільшення регіональних витрат, а також від скорочення кредиторської заборгованості на регіональному